

Dominantie?!

Er wordt nog heel veel gesproken over 'de dominante hond', waarbij dominantie een eigenschap is van die betreffende hond.

Agressie en dominantie worden vaak in één adem genoemd en als 'de baas' nu maar - indien nodig met geweld - de leiding neemt, dan worden agressie en dominantie de kop ingerukt. Dit zou allemaal gebaseerd zijn op het gedrag van wolven. Sommige (wereldberoemde) trainers hanteren nog altijd deze zienswijze. Maar een expert op het gebied van wolvengedrag, David Mech, schrijft het volgende (citaat van www.hondenwijzer.com):

*“In plaats van een roedel wolven te zien als een groep dieren die geleid wordt door een alfa wolf, een wolf die zich een weg naar de top heeft gevochten, of een alfapaar van agressieve wolven, is de wetenschap er achter gekomen dat **wolvenroedels bestaan uit familiegroepen, die op dezelfde wijze als menselijke families zijn gevormd**”. Volgens David Mech, de stichter van het International Wolf Centre, die al meer dan 50 jaar wolven bestudeert en vele boeken heeft geschreven, wordt er binnen deze wolvenfamilies niet gestreden om de dominantie. De ouderdieren zijn de leiders van groep, uiteraard volgen de pups de ouders en leren van hen. Met andere woorden: er zijn zelden of nooit dominantiegevechten tussen wilde wolven binnen dezelfde roedel.*

In een roedel zouden gevechten de rust verstoren, ze kosten veel energie en de kans op verwondingen is groot. Gewonde dieren maken de roedel als geheel zwakker!

Het hardhandig onderwerpen van een hond is dus niet gewenst. De kans dat de hond angstig wordt en daarom agressief reageert of vanwege de pijn naar de baas uitvalt wordt groter!

De eigenaar van de hond en de andere gezinsleden moeten zich opstellen als 'ouder'. Ze nemen de verantwoordelijkheid op zich, zorgen voor een veilig onderkomen, voedsel, beweging en rust en zorgen ervoor dat de hond niet in een situatie komt waarin agressie de enige uitweg is.

Als twee honden elkaar ontmoeten of als twee of meer honden in één gezin leven, bepalen de honden onderling hoe de rangorde is. Dat gebeurt vrijwel altijd doordat de ranglagere de hogere positie van de ander accepteert en zelden omdat de ranghogere de positie - met geweld - opeist.

Het is belangrijk om deze rangorde ongemoeid te laten, al vinden wij het soms zielig voor de oudere en/of langer in het gezin aanwezige hond. Maar de honden weten feilloos wat het beste is voor het gezin/de roedel! Dus als de jongere hond meer verantwoordelijkheid wil en kan nemen dan de oudere, prima!